

Na túto otázku treba prisvedčiť.

Že žalobník mal plemeníka v svojej moci, a to po dobu a na dobu dlhšie trvajúcu, ani sám nepopiera, ale uvádza len, že čo do výkonu chovania a čo do rozhodovania o opatreniach s hľadiska verejnej bezpečnosti bol odkázaný na príkazy obce ako vlastníčky plemeníka. Je síce pravda, že smluva neobsahuje žiadnych výslovných ustanovení o výkone týchto funkcií, rovnako však neobsahuje smluva výslovné ustanovenie, že obec tieto funkcie, resp. danie presných príkazov v tomto smere si vyhradzuje; avšak povinnosti, žalobníkovi v smluve (odst. III.) výslovne uložené (ustajnenie, krmenie a ošetrovanie), samy so sebou prinášajú povinnosť žalobníka, aby pečoval o všetky stránky dohľadu nad plemeníkom a najmä pečoval o bezpečnosť okolia proti plemeníkovým excesom.

Treba preto dospieť k záveru, že žalobník bol chovateľom plemeníka a ako taký za škodu ním spôsobenú zodpovedal on. Keď tedy táto škoda prihodia sa jemu samému a on utrpel úraz od zvieraťa, za ktoré sám zodpovedá, nemôže sa domáhať náhrady škody na žalovanej obci, len na tom základe, že ona je vlastníčkou zvieraťa. Žalobníkovi nemôže prospieť ani to, že svoj pomer so žalovanou obcou konstruuje ako pomer služebný, lebo zamestnávateľ nezodpovedal by za škodu zamestnancovi zvieraťom spôsobenú, keď zamestnanec bol chovateľom zvieraťa (vid' Sb. n. s. č. 10982).

Bolo by tedy celkom zbytočné prevádzať dôkazy o tom, ako k úrazu došlo.

Z toho, že žalovaná obec uzavrela poistenie proti svojmu povinnému ručeniu, nemôže žalobník pre seba nič vyvodzovať, najmä nie, že obec tým výslovne uznala svoju zodpovednosť za prípadné škody spôsobené plemeníkom, umiesteným podľa cit. zákonných ustanovení u súkromníka.

Je tedy žaloba neopodstatnená, právom bola odvolacím súdom zamietnutá a dovolacia žiadosť nemohla mať preto úspechu.

Čís. 15719.

Ak nebolo dřívejšie (nútené) vyrovnanie splnené, nemožno započat' zemedelské vyrovnacie pokračovanie, hoci od započatia dřívejšieho vyrovnacieho pokračovania až do dňa podania návrhu na zemedelské vyrovnanie uplynulo už viac než šest' mesiacov.

(Rozh. z 29. decembra 1936, R III 717/36.)

Rekurzný súd zmenil usnesenie súdu I. stolice a žiadosť o započatie zemedelského vyrovnacieho pokračovania zamietol. Dôvody: V smysle § 4 č. 6 vyr. por. vyrovnacie pokračovanie vôbec a v smysle § 3 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n. ani zemedelské vyrovnacie pokračovanie nemožno započat', keď nebolo dosiaľ splnené dřívejšie vyrovnanie. Proti dlžníkom bolo dňa 19. septembra 1931 započaté vyrovnacie

pokračovanie a vyrovnanie bolo potvrdené dňa 11. mája 1932. Toto vyrovnanie — podľa ktorého dlžníci mali zaplatiť svojim veriteľom kvótu 98% do 1. septembra 1933 — dlžníci ešte nesplnili. Preto nemalo byť vyhovie ich žiadosti o povolenie zemedelského vyrovnania.

N a j v y š š í s ú d rekurz dlžníkov zamietol.

D ô v o d y:

Napadené usnesení rekursního soudu odpovídá stavu věci a zákonu. § 6 (1) vl. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. nemá odchylného ustanovení od § 4 č. 6 vyr. ř., nýbrž má odchylné ustanovení od § 4 č. 3 vyr. ř. Nebylo-li tedy dosud dřívější vyrovnaní (nucené vyrovnaní) splněno, není možno právem žádati o zahájení zemědělského vyrovnaní ani v tom případě, kdyby od zahájení dřívějšího nesplněného vyrovnaní do dne podání žádosti o zahájení zemědělského vyrovnaní uplynulo více než 6 měsíců, neboť — pokud se týče jedné a téže pohledávky, jež byla již předmětem sjednaného a pravoplatně schváleného (doposud nesplněného) smíru za dřívějšího vyrovnacího řízení — nelze žádati znovu o zahájení vyrovnacího řízení ani podle vyr. ř., ani podle ustanovení vládního nařízení č. 76/1936 Sb. z. a n. (§ 4 č. 6 vyr. ř. a § 3 vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n.).

Čís. 15720.

Lehota na odloženie núteného predaju dlžníkových vecí, stanovená v § 13 (2) vyr. por., nebola vládnym nariadením č. 76/1936 Sb. z. a n. o zemedelskom vyrovnaní zmenená.

(Rozh. z 29. decembra 1936, R III 816/36.)

V zemedelskom vyrovnacom pokračovaní súd I. stolice s odvolaním sa na § 10 vl. nar. č. 76/1936 Sb. z. a n. odložil nútený predaj dlžníkových vecí do skončenia vyrovnacieho pokračovania, najdlhšie však na 6 mesiacov. R e k u r z n ý s ú d zmenil usnesenie súdu I. stolice a odložil tento predaj na šesdesiat dní.

N a j v y š š í s ú d rekurz zamietol.

D ô v o d y:

Nelze sice obecně tvrditi — jak činí rekursní soud — že vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. nemá odchylného ustanovení od § 13 vyr. ř., neboť § 9 (1) vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. stanoví výslovně odchylku od § 13 vyr. ř. Avšak o tu zde nejde, jde jen o to, zda konkursní komisař může exekuční dražební řízení odložit na dobu 6 měsíců, jak učinil soud I. stolice. V té příčině však právem zdůrazňuje rekursní soud,